

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně R. N., bytem T. S., proti žalované České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 23.10.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2012 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 23.10.2012 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2012 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle jejího názoru popsany zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního stupně; zdravotní problémy nebyly řádně posouzeny, proto navrhla, aby byl znovu posouzen její zdravotní stav včetně připojených lékařských zpráv, ale nikoliv posudkovou komisí MPSV a žádala o ustanovení znalce z oboru medicínského a posudkového lékařství; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 24.8.2012, uznání invalidity v prvním stupni dle kapitoly XIII, oddíl E, položky 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. a současně přiznání navýšení o 10 procentních bodů dle § 3 odst. 1 vyhlášky; dále pak uložení povinnosti žalované nahradit jí náklady řízení, které však nespecifikovala. (K žalobě připojila mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 24.8.2012 žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.5.2012 č.j. X, kterým jí byl odňat ode dne 12.6.2012 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 2.1.2012 již není invalidní, jelikož z důvodu*

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 15%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 24.8.2012 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 13.8.2012 žalobkyně nebyla uznána invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%, když žalobkyni bylo přiznáno 15% s přihlédnutím k aktuálnímu klinickému nálezu.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Cheb vedeného ohledně žalobkyně ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 2.1.2012 a ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ Plzeň v řízení o námitkách z jednání ze dne 13.8.2012 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 15%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum zániku invalidity - 2.1.2012. (*Žalobkyně byla osobně přítomna uvedeným jednáním.*)

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 14.11.2012 navrhla s ohledem na to, že se jedná výhradně o posouzení zdravotního stavu, důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 24.8.2012 bylo žalobkyni doručeno dne 10.9.2012.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 14.1.2013 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, když jednání byla přítomna i žalobkyně. Komise uvedla v závěru posudku, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Také bylo uvedeno, že komise není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Cheb ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení v tom smyslu, že u žalobkyně považuje jako rozhodující příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu migrenózní cephaleu, nikoliv vertebrogenní algický syndrom. Dále komise konstatovala, že výsledek posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně ve zjišťovacím řízení na OSSZ Cheb (4.5.2011) byl dle odborných lékařských nálezů nadhodnocen, proto je komise v souladu s výsledky posouzení ostatních řízení - mimořádné kontrolní lékařské prohlídky (2.1.2012) i námitkového řízení (15.8.2012). Komise zdůraznila, že se jedná o zdravotní postižení se středně těžkým průběhem uvedené v kapitole VI, položce 11b) přílohy vyhlášky, pro které se

stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 10-20% na horní hranici 20% s přihlédnutím k dalším steskům žalobkyně, zejména k chronickému vertebrogennímu algickému syndromu krčního a bederního úseku páteře a k chronickým obštipačním potížím; u ostatních onemocnění nelze prokázat takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 či § 4 odst. 1 vyhlášky; rovněž bylo vyjádřeno, proč nelze hodnotit dle položky 11c) téže kapitoly. Vzhledem ke zdravotnímu postižení není žalobkyně schopna těžké fyzické práce a práce v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopna lehké fyzické práce, bez zvedání a tahání těžkých břemen a práce v příznivých klimatických podmínkách. (*Stejnopis posudku byl zaslán žalobkyni i zástupci žalované.*)

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Chebu dne 12.2.2013 setrvala na podané žalobě a vyjádřila nesouhlas s posudkem pro jí popsané zdravotní potíže a také proto, že dle ní všechny její problémy a bolesti ve spodní části těla i bolesti hlavy a do rukou jsou způsobeny změnami na páteři a nikdo ji neposlal na nějakou hlubší zobrazovací metodu, ani jí krční páteř nikdo nevyšetřil na CT a navíc při posudkovém řízení jí řekl jeden z lékařů, že by měla mít vyšetření na magnetické resonanci; doporučená zaměstnání by mohla vykonávat; k jednání u procesního soudu se dostaví osobně a jako důkaz navrhla zhodnocení lékařské zprávy z 8.9.2010 a také, že soudu zašle písemné sdělení fyzioterapeutů ohledně roku 2011.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila svůj posudek dne 4.3.2013*, v jehož závěru uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Komise zdůraznila, že jako rozhodující pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav hodnotila migrenózní cepaleu a zohlednila i bolestivý páteřní syndrom i zažívací obtíže; k dispozici měla grafické vyšetření hrudní a lumbosakrální oblasti páteře i RTG krční páteře; udávané polyartralgie, vysoké titry proti Lymské borrelióze a drásoty v pravém rameni nelze hodnotit jako posudkově významné, neboť nemají odpovídající organický korelát a rovněž komise připomněla, že bolest jako takovou nelze objektivizovat a subjektivní údaj o tom, jaká doba je potřebná pro zvládnutí bolesti léky, vyhláška nezohledňuje. Doložený lékařský nález nepřinesl novum ani jiný posudkový náhled a shrnutí nálezů zaslaných k doplnění posudku opět objektivizoval bolestivý páteřní syndrom, o němž komise byla při vypracování posudku informována. (*Stejnopis doplnění posudku byl zaslán žalobkyni i zástupci žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 10.4.2013 se žalobkyně osobně zúčastnila, setrvala na své žalobě a uvedla, že je přesvědčena o tom, že její zdravotní stav nebyl kompletně a komplexně vyšetřen a tudíž nebyl ani řádně posudkově zhodnocen, proto trvá na tom, aby soud ustanovil znalce z oboru medicínského a posudkového lékařství, který by jí řádně vyšetřil, protože dle svého názoru nebyla řádně vyšetřena ani svými odbornými lékaři, protože všichni hodnotí jenom ten svůj kus oboru a nepropojí to (oblast neurologická a k tomu se vztahující vyšetření); nikdo jí totiž nevěří, jaké má skutečně bolesti směřující od páteře do dolních končetin a do hlavy; zástupce žalované nenavrhl provedení žádných dalších důkazů a návrh žalobkyně na ustanovení znalce z oboru medicínského a posudkového lékařství soud považoval za nadbytečný s ohledem na posudek PK MPSV i jeho doplnění, proto jej zamítl. Závěrem žalobkyně navrhla vyhovění její žalobě a zástupce žalované navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku i jeho doplnění, neboť žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní alespoň v prvním stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány.

Žalobkyně se domáhá ponechání invalidity prvního stupně upravené v citovaném § 39 zákona z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být ponechán první stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci ponechat či přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen; ani uznání nemoci z povolání v soudním řízení není důvodem k ponechání invalidity, jelikož se nejedná o totožné pojmy a nejsou upraveny stejnými zákony.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 24.8.2012*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2012 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 14.1.2013 a jeho doplnění ze dne 4.3.2013 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek

odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí, ale i z doby následující. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Na rozdíl od posudkových lékařů OSSZ a ČSSZ, kteří vypracovali podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 10.5.2012 a 24.8.2012 a jako rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určili zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b přílohy vyhlášky, hodnotili pokles pracovní schopnosti žalobkyně 15%, PK MPSV hodnotila pokles pracovní schopnosti celkem 20% dle kapitoly VI, položky 11b) přílohy vyhlášky, jak uvedeno shora, tudíž žalobkyně nedosáhla potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, proto nebyla nadále uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jímž byla žalobkyně vyšetřena, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace i lékařských zpráv předložených žalobkyní, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz, vysvětlen byl i důvod odlišného hodnocení. Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení napadeného rozhodnutí; žalobkyně byla osobně přítomna všem jednáním (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV), kdy byl posudkově hodnocen její zdravotní stav, takže měla možnost se i k jeho hodnocení vyjádřit, ale rozhodující je výsledek funkčních vyšetření od odborných ošetřujících lékařů žalobkyně a nikoli její subjektivní názor. Hodnotit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě jsou oprávněni pouze posudkoví lékaři výše uvedení, což jsou oprávněni učinit i bez osobního vyšetření pojištěnce na základě doložených výsledků odborných vyšetření, takže k žádnému pochybení v této věci nedošlo.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2012 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobkyní proti rozhodnutí ze dne 10.5.2012.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek,

je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 10. dubna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně